

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in po-
šil'ajo uredništvu lista »Mir«
v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure
popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni
strani lista napišejo, druga
stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor
priložiti poštno znamko.

MIR

Glasililo koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

Upravištvu lista »Mir«
v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h
od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXV.

Celovec, 21. aprila 1916.

Št. 16.

Verujemo v vstajenje.

Verujemo! Da, trdno verujemo in v tej veri niti za trenotek ne omahujemo. Po smrti pride vstajenje, vesoljno vstajenje, kakor resnično je Kristus vstal od mrtvih.

Današnji časi so v marsičem slični časom Kristusovega velikega tedna. Tisti časi so nam vzgled, kako je človeštvo omahljivo v veri in zaupanju. Danes vidi židovsko ljudstvo v Kristusu svojega kralja, priredi mu slovesen vhod in ga pozdravlja, kakor morda še nobenega ni pozdravljalo ne pred Kristusom ne za njim; jutri že pa se množica poskrije, ki vidi Kristusa trpečega, ali pa prestopi v tabor njegovih večnih nasprotnikov. In niti apostolov ni mogoče izvzeti! »Vsi se nocoj pohujšate nad menoj!« jim napove Gospod. In Peter mu odgovori v svoji gorečnosti: »In ko bi se tudi vsi pohujšali nad teboj, jaz se nikdar ne bom pohujšal.« Pa še tisto noč je Peter prisegal, da ne pozna »tega človeka«, ki govore o njem.

Gospod napove apostolom, da bodo žalovali, da pa pride za tem vstajenje: »Resnično, resnično vam povem, da boste jokali vi in plakali, svet se bo pa veselil. Žalovali boste, pa vaša žalost se izpremeni v veselje... zaupajte, jaz sem svet premagal.« In svet je premagal, ko je vstal od mrtvih.

In vendar so apostoli ob Jezusovi smrti popolnoma obupavali in na Jezusovo vstajenje in zmago, ki jo je Gospod napovedal, niti mislili niso več, čeravno celó Kristusovi sovražniki niso pozabili na njegovo prerokbo o vstajenju.

Saj so šli k Pilatu prosit straže, češ, »da je ta zapeljivec, ko je bil še živ, rekel: Čez tri dni vstanem!« Ko so pobožne žene sporočile apostolom, da je Jezus od mrtvih vstal, da so govorile z njim, niso verjeli. »Te besede so se jim pa zdele kakor blodnja; in niso verjeli.«

Apostolom in judovskemu ljudstvu so podobni tisti, ki v hudih časih, ko pride preizkušnja, takoj obupajo in vsako nezgodo ali hujše trpljenje smatrajo za usodepolno katastrofo. Toda to so ljudje, ki zidajo na človeške moči in sile ter se dajo voditi le od svojih misli, svoje pameti in ki ne stavijo svojega upanja in zaupanja na Boga in njegov pomoč. Božji poti so skrivnostni.

Avstro-Ogrska je preživela že hujše dni, kakor so pravkar sedanj, po prvih porazih v

Galiciji in ko so Rusi v Karpatih vdručili ogrožali Ogrsko. Pa vse smo srečno prestali, čeravno je bilo mnogo žrtev, hudih žrtev.

In v vojaškem oziru še menda nikdar nismo stali tako ugodno kakor sedaj. Tudi izstradanje naše države se je sovražnikom, hvala Bogu, ponesrečilo. Res si je treba pritrgovati in svoje življenje na kratko urejevati, ali do prihodnje žetve smo z živžem vendarle preskrbljeni. Tako nam povedo taki, ki imajo vpogled v te zadeve.

Zato pravimo, da verujemo v bodočnost habsburške monarhije. In kakor verujemo v bodočnost monarhije, tako verujemo tudi v bodočnost slovenskega naroda, ki je po vsej zgodovini, po vsej svoji legi, po vsem svojem mišljenju in čustvovanju bistven, neločljiv del monarhije. Že njo živi, ž njo bi izginil. Kdor bi ne veroval v bodočnost našega naroda, bi tudi ne bil trden v veri na bodočnost monarhije; saj monarhija sestoji iz več in različnih narodov, in če bi narodi, ki tvorijo večino v monarhiji, ne imeli bodočnosti, kako naj bi potem imela bodočnost monarhija sama?

Tega smo se vedno zavedali, in naši voditelji so že v mirnih časih to dovolj jasno in javno, oficijelno izpovedali sredi med najštevilnejšimi množicami našega naroda, ki je njihov program sprejel z navdušenjem kot svoj program. Le kdor ni maral tega slišati ali je namenoma zlobno lagal, more drugače trditi o politiki slovenskega naroda.

Bodočnost monarhije je na jugu. Bodočnost naše države na Jadranskem morju je bodočnost Slovencev in Hrvatov. Ali naj naštevamo, kolikokrat se je to od slovenskih politikov povdarjalo in po tem tudi delovalo? Ni treba, saj kdor je imel ušesa in oči, je vedel in moral vedeti, da smo Slovenci vedno bili trden in najboljši branik zoper laško iredento, včasih celó v nasprotju z vladnimi krogi. Nikdar, tudi v najhujših časih za Slovence, in takih ni bilo malo, naš narod niti za trenotek ni odvrnil oči od pravega pota. Naš narod se nikdar in nikjer ni vezal z iredento, ne v Trstu, ne v Gorici, ne kje drugod.

Ali naj potem obupa nad svojo bodočnostjo, kadar pride zanj čas hudega trpljenja, preganjanja? V vsem se učimo od Kristusa! Ali ni bilo potreba, da je Kristus trpel in tako šel k svoji slavi? Žrtve so vedno bile in bodo, in za vsako veliko reč so tudi žrtve velike.

Ker zidamo in gradimo svojo bodočnost na božjo pomoč in ne na lastne sile, zato verujemo, trdno verujemo v bodočnost avstro-ogrsko monarhije in svojega naroda in to vero javno izpovedujemo. To naše zaupanje pa ima tudi trdno človeško, dejansko podlago. O polkih, ki jih tvori naš narod, smo slišali iz merodajnih ust le največjo pohvalo in slavo. Njih junaštvo je vzorno, njihova zvestoba trdna kot skala. In ti ljudje po vsem svojem mišljenju niso padli z nebes, ampak so jih vzgojili njihovi voditelji v cerkvi, v šoli, v društvih in v javnem ter zasebnem življenju sploh.

Ko je izbruhnila vojna, se je cesar obrnil z manifestom na svoje narode: »Jaz zaupam Svojem narodom, ki so se v vseh viharjih vedno v složnosti in zvestobi družili okoli Mojega prestola in ki so bili za čast, velikost in moč domovine vedno pripravljeni za najhujše žrtve.«

In naš narod je rama ob rami z drugimi narodi sledil z navdušenjem cesarjevemu pozivu, in v izpolnovanju vojaških dolžnosti, glede vojaških vrtil in vojaške zvestobe ni bil zadnji izmed narodov. Z vsakim se v tem pogledu sme in more meriti.

Zato pa zaupamo v svojo bodočnost, ker vemo, da presvetli vladar, habsburška dinastija nikdar in nikoli ne bo pustila uničiti vedno zvestih in udanih mu Slovencev.

Zato je naše zaupanje tako trdno in po dogodkih velikega tedna sme naš narod zanesljivo pričakovati vstajenja, ko bo vsa monarhija in ž njo tudi naš narod slavil monarhije in svoje vstajenje ter se bo po celi državi in preko njenih mej razlegal glas: Aleluja!

Položaj na bojiščih.

Italijansko bojišče. Naše uradno poročilo poroča o bojih skoro na vsej italijanski fronti, na primorski, koroški in tirolski fronti. Na Mrzlem Vrhu so se naše čete polastile sovražne predpostojanke in so več protinapadov ob hudih italijanskih izgubah odbile. Pri Boveu in Pontebu je naša artiljerija sovražne postojanke krepko obstreljevala. Tudi v odseku Plöckena je naša artiljerija sovražne postojanke krepko obstreljevala. Najhujše so Italijani obstreljevali vrh gore Col di Lana, na katerem je že teklo toliko italijanske krvi, tako da je obstreljevanje naraslo

Prvi solnčni prameni so se vsipali na zelene bregove. Po poti je stopala kmetska ženica s trudnim in opotekajočim korakom. Pod pazduho je tiščala robec in vanj zavil star molitvenik. Motno in turobno ji je zrlo oko radi prečutih noči in radi jokanih solz. Po velem in zgubanem licu so ji lezli tupatam sivi lasje izpod rute. Videl sem jo, kako je lezla navkreber, in videl sem njeno žalost. Bilo mi je, da sem moral k nji in se ji pridružil, kot da bi ji hotel odvzeti težko breme, da je ne tare več in bi ji bil korak lažji. Stopil sem k nji in sem jo vprašal, kot bi ne vedel, da jo vleče srce gor h kapelici: »Kam, mati?« »Zanj grem molit, ki ga pokriva tuja zemlja.« Solza se ji je porosila in je porodila drugo; in polzele so po velem licu... Vsa njena duša se mi je razgrnila s tem plačem, in videl sem vso veliko ljubezen in brezmejno bolešt. Vso svojo zgodovino mi je pravila s temi solzami: da ji je padel sin in da ga nikdar in nikoli več ne vidi na tem svetu. Globoko usmiljenje in sočustvovanje sem čutil do revne starke, in duša mi je poljubila njeno zlato materinsko srce. Ž njo sem stopal kvišku h kapelici na vrhu Brinjeve gore; in z njo sem molil molitev ljubečih in trpečih... Zunaj so šumele smreke svojo žalostinko, in vrani so krokali vmes...

Podlistek.

Pri božjem grobu.

Spisal Fr. Ka. Sušnik.

Zunaj sanja aprilova noč. Po nebu se vali mesec, in svetel kolobar ga spremlja. Hladen veter veje čez plan in se odbija ob bregovih. Pri božjem grobu kleči verna truma in moli. Skrivnostna tema je razlita čez svetišče in čez oltarje, le božji grob žari v neštetem svitu lučic. Sredi nebrotnih sveč blešči monštranca in prelestna, z zlatimi nitmi pretkana tančica je pogrunjena čez njo. Pod oltarno mizo pa je Kristov grob; v njem leži Njegovo telo, obdano od neštetih brlečih plamenčkov. Miren in blag je izraz na mrtvem licu, nek blažen nasmehljaj mu kroži krog ustien; in oči, kot bi bili le za trenotek zaklopljeni vekci, da jih potem zopet vzdigne in mu zasije zmagoslavni plamen izpod njih.

In pred Njim klečijo verniki. Po kolenih lazijo krog groba in poljubujejo Njegove petere rane. Pred Te pokleka tudi moja duša in moli... O Kriste, Ti zmagalec, ko vstaneš in se vzbudiš iz lastne moči, o vzbudi tudi moj narod, moj toli ljubljeni narod! Naj se vzdrami iz stoletnega spanja, naj živi... Topovi ga budijo... Njegov dan se bliža. O vzbudi ga! In še eno prošnjo imam, Kriste. Glej, ko vstaneš, Ti zmagalec smrti in greha, o stri, prosim Te, tudi našo zlobo! Stri

naš greh, ki je edini vir svetovne moritve! Potegni nas pod svoj prapor! Naj zapojemo skupno s Tabo svojo zmagoslavno pesem: Aleluja! Pod Svoj prapor nas potegni, da hodimo s Teboj, Ti Kralj miru!

H kapelici.

Spisal Radimirov.

Pri Mikelnu zavije pot s Fare navkreber po Brinjevi gori. Med zelenimi travniki se vije in leze zmiraj višje, dokler ne zgine v gozdu. Grmičevje jo preprega, da je vsa trnjeva in bodeča. Ob straneh štrlijo smreke v nebo, in bori se krivijo; med vejevjem pa zafrfota včasih kak vran. Ljubim to pot, ker je pot ljubečih in trpečih. Na vrhu Brinjeve gore stoji kapelica, stesana iz sirovih desk, že vsa sprana od dežja. In tja zahaajo duše, ljubeče in trpeče, prosit pomoči ali molit za tolažbo.

Ljubil sem... Z ognjem mladeniškim in vročim. In z radostjo sem hodil to pot, in zdelo se mi je, da mi kimajo smreke in se mi klanjajo bori; ne meni, temveč moji ljubavi.

Trpim... Z ranjenim srcem stopam po tej poti navkreber h kapelici. Glava mi je sklonjena, smreke pa štrlijo ponosno v zrak in bori se mi rogajo... In odkar se mi je oko omračilo od bolešt in trpljenja, sem videl že veliko žalosti in tuge na tej poti.

v bobneči ogenj, kakor se uradno poroča z dne 18. t. m. Po polnoči so Italijani začeli tu s splošnim napadom. Ta je bil odbit. Pozneje se je sovražniku posrečilo, zapadni vrh Col di Lana na več krajih prebiti in v popolnoma razbito postojanko vdreti. Boj se nadaljuje. Sovražnik je poizkušal svojo srečo tudi z napadom na naše postojanke v odseku doline Sugana na višinah na obeh straneh Novaleda, pa je bil odbit. Naši so s protisunkom potisnili sovražnika ven iz njegovih naprej pomakljenih postojank. Pri tem je ostalo v naših rokah 11 oficirjev, 600 neranjenih vojakov in štiri strojne puške. Italijani so obstreljevali tudi nekatere prostore v Dolomiti in naše utrdbe na visokih planotah Lafraun in Vielgereuth. Na koroški in tirolski fronti so se topovski boji z menjajočo se silo vršili.

Na primorski fronti so Italijani po zmerenih topovskih bojih dne 17. t. m. razvili mestoma živahnejše delovanje artiljerije. Boji so se vršili in sicer precej živahni v odseku Dobrdobske planote in vzhodno od Selc manjši boji. V južnem odseku Dobrdobske planote in ob goriškem mostišču je došlo do topovskih bojov. Pri Zagori so naše čete 18. t. m. zjutraj odbile sovražni napad ob precejšnjih sovražnih izgubah. Tolminsko mostišče so Lahi obstreljevali.

Nad Trstom sta križarila dva sovražna letalca, ki sta z metanjem bomb dve civilni osebi ubila in pet ranna. Naša letala so sovražne zapodila do Gradeža in tam z eno bombo zadela nek italijanski torpedni čoln.

Rusko bojišče. Rusi so dne 13. t. m. začeli zopet s silnim obstreljevanjem naših črt ob spodnji Stripi, Dnjestru in severnovzhodno od Črnovic. V kotu med Stripo in južnovzhodno od Bučača je ponoči došlo do hudih bojov za predpostojanke. Na najjužnejšem delu je bila posadka nekega naprej pomakljenega okopa pomaknjena nazaj na glavno postojanko. Severnovzhodno od Jaslovjec je sovražnik vdrl v naše predpostojanke, pa je bil s protisunkom vržen zopet ven, pri čemur so bili 1 ruski oficir in trije praporščaki s sto možmi ujeti. Ob cesti z Bučača na Čortkov se je ena poizvedovalna četa s presenečenjem polastila neke ruske predpostojanke.

Dne 14. t. m. zjutraj je priplulo nad Črnovice sedem sovražnih, med njimi štirje bojni letalci. Nekaj naših letal se je dvignilo v obrambo in po dveurnem boju se je posrečilo na 30 korakov sestreliti sovražnega bojnega letalca. Sovražno brodovje je zbežalo, zadeto letalo je pa padlo med našo in rusko črto, kjer je bilo po naših topovih uničeno. Sovražni opazovalec je mrtev, naša letala so se vsa vrnila nepoškodovana. Z dne 17. t. se uradno poroča, da so naše bojne straže odbile en ruski sunek. Poročilo z dne 18. t. m. pa že pravi, da je položaj neizpremenjen. Iz tega se da sklepati, da Rusi napadajo zdaj tu zdaj tam, brez pravega, enotnega načrta, v tolažbi ruskih krogov in zaveznikov. Isto taktiko imajo namreč tudi na severu proti Nemcem. Zaenkrat so se zopet lotili mostišča pri Dvinsku, pa so bili z velikimi izgubami odbiti.

Francosko bojišče. Značilno za boje za Verdun je, da Nemci osvojene postojanke trdno držijo in z novimi sunki počasi korak za korakom izvojujejo nove uspehe, Francozi pa s protisunki ne morejo več nobene izgubljene postojanke osvoboditi nazaj. Tako so Francozje na levem bregu reke Maas napadli 15. t. m. nemške postojanke na „Toter Mann“ in južno od Raben-Cumieres-gezda, pa so bili že pred nemškimi črtami odbiti, ostali del, ki je vdrl v postojanke, je tam padel v boju.

Dne 1. t. m. so napadli na fronti pred trdnjavo Douaumont do tesne pri Vaux vzhodno od reke Maas; bili so ob hudih izgubah odbiti. Dne 18. t. m. so pa nižjesaksonske čete desno od reke v naskoku iztrgale Francozom postojanke ob kamenolomu 700 metrov južno od dvora Audromont in na grebenu severozapadno od dvora Thiaumont in ujele pri tem 42 oficirjev, med temi 3 štabne oficirje, 1646 neranjenih in 50 ranjenih mož. „Lokalanzeiger“ sodi, da so imeli Francozi pri Verdunu toliko izgub, da ne morejo imeti več močnih rezerv, ker so morali poslati v boj že 30 divizij z več kakor 450.000 možmi.

Z balkanskega bojišča se uradno poroča: Neizpremenjeno mirno.

Raznoterosti iz vojne.

Pričetek bojov pred Solunom.

Švicarski „Telegraphen-Information“ poroča preko Aten: Boji med nemško-bolgarskimi in francoskimi četami na makedonski fronti postajajo vedno ljutejši. Udeležujejo se jih že večje množine čet. Francoski poizvedovalni oddelki so dognali, da se nahajajo pri Bolgarih močnejši oddelki nemške pehote in konjenice. Delovanje letalcev je na obeh straneh jako živahno. En-

tentine čete so zadnje dni izpraznile mnogo grških vasi, ki se nahajajo v bojnem območju. Na tisoče grških beguncev, večinoma malih kmetov, potuje proti jugu. Hočejo v Atene, kjer da naj jim vlada pomaga. Ententine čete so baje na čeli črti pomaknile svoje pozicije naprej. V Atenah smatrajo, da so se pričeli odlečilni boji za Solun. V Solunu samem se nahajajo še večji oddelki grške pehote in artiljerije pod poveljstvom generala Muskopula, le grška kavalerija je mesto zapustila.

Papež za mir.

„Kölnische Volkszeitung“ poroča, da sv. oče razmišlja, kako bi z ozirom na govor nemškega državnega kancelarja in Asquithov govor mogel začeti novo akcijo za mir.

Reorganizirane srbske čete v Solunu.

Milan. „Secolo“ poroča iz Soluna: Prvi novoo organizirani oddelki srbske armade je došel sem iz Krfa predvčerajšnjem na krovu dveh parnikov.

Grki izpraznijo vzhodno Macedonijo.

„Frankfurter Ztg.“ z dne 17. aprila poroča iz Aten: „Nea Hellas“ poroča iz Soluna: Grške čete so dobile povelje, da zapustijo vzhodno Macedonijo.

Trgovske zveze z Romunijo.

Bukarešta, 18. aprila. Romunska vlada je potem eksportne komisije dovolila izvoz 100 vagonov špirta v Avstro-Ogrsko. Nemška vlada je poslala v Romunijo nadzornika, ki naj organizira uvoz vina iz Romunije, da se nadomesti prejšnji uvoz vin iz Francoske.

11. maršbataljon c. in kr. pešpolka št. 28 pohvaljen.

Iz Prage se z dne 15. t. m. uradno poroča: 11. maršbataljon c. in kr. pešpolka št. 28 se je v prvi bitki ob Soči, na posebno ekspaniranem kraju fronte sijajno boril. Le v slabo zgrajenih utrdbah, kljub neugodnim bojem in slabemu vremenu je trdno vzdržal in vse napade veliko močnejših sovražnih čet odbil.

Med drugo bitko je mogel bataljon z junaškim zavzetjem izgubljenega Vrha sv. Mihaela dne 20. julija odločilno vplivati na nadaljni razvoj boja in s tem doprinesiti čin, ki se more šteti med najsijajnejše bojne čine na primorskem bojišču.

Ta četa se je tudi v naslednjih mesecih pri vsaki priložnosti z zanesljivostjo in hrabrostjo odlikovala. Tako je zlasti z uspešno in požrtvovalno obrambo najtežjega dela postojanke na severnem pobočju Vrha sv. Mihaela dne 18. nov. dokazala svoje bojne vrline. Z izbornim zadržanjem več mesecev dolgo je bataljon dokazal, da se je uplivu dobromislečih elementov, zlasti uplivu priznane vrlih častnikov, posrečilo, popolnoma iztrebiti razjedajoči duh, ki je že bil prodrl v četo.

Italijanska zbornica.

Dne 16. aprila je govoril v italijanski zbornici zunanji minister Sonnino in razpravljal o raznih mednarodnih vprašanjih zadnjih mesecev. Minister opisuje sodelovanje Italije za srbsko armado, ki so jo prepeljali na Krf, ker je bil srbski odpor v Skadru ali Albaniji nemogoč. Italijanska mornarica je z nekimi drugimi ladjami dobila nalog, preskrbeti srbsko armado z vojnimi materialom in živili. Tu je bilo vse polno težav. Izbrali so si pot preko Sv. Ivana Meduanskega, dokler črnogorski kralj ni bil prisiljen zapustiti dotičnega ozemlja. Pozneje so prevažali preko Drača. Še težje delo je bil prevoz srbskih čet. S srbskimi četami je prepeljala mornarica v Italijo veliko avstro-ogrskih ujetnikov. Obenem so preko Adrije prevažali tudi italijanske čete. Preko Adrije so spravili nad 250.000 oseb in 10.000 konj. Nevarnosti vsled sovražnih podmorskih čolnov so bile velike; sovražnik je pa deloval tudi z letali in s podmorskimi minami. Število naših izgub pri tem je res očitno nizko.

Sovražnikovega vkorakanja v Črnogoro se ni dalo vzdržati, ker je za vsakega poznavalca taktičnih in strateških razmer jasno, da Italija ni mogla poslati tja čete. Kralju Nikolaju so sledile tudi čete, ki so bile spravljene na Krf. Generalu Esadu, ki je zapustil Drač, in njegovim albanskim četam je Italija nudila svoje gostoljubje. Vkrčavanje je bilo težavno, morje nemirno in sovražna premoč velika. Dva dni se je vršil boj za kritje vkrčavanja in so zato naše izgube na mrtvih, ranjenih in pogrešanih 708 mož lahke, dočim smo prizadajali sovražniku veliko težje izgube.

Minister opisuje nesporazumljenja med Italijo in Grško in izraža željo Italije, da hoče z Grško ostati v najprijaznejših odnosih; slika prijateljsko razmerje med Italijo in Romunijo, za kar si obe vladi prizadevate.

Francoska, Angleška in Rusija ste 14. svečana izjavile, da ne začnejo mirovnih pogajanj in ne končajo sovražev, dokler ne bo Belgija v svoji politični in gospodarski samostojnosti zopet vpostavljena in za narejeno škodo bogato odškodovana. K tej pogodbi je Italija izjavila svoje privoljenje. Z živahnim zadoščenjem je Italija pozdravila vstop Portugalske v vrste četverozeve. Z veseljem je sprejela italijanska javnost poročila o sijajnih zmagah ruske armade pri zavzetju trdnjave Erzerum in prodiranje Rusov proti Trapezunt in Muši.

Sonnino spominja obiska, ki ga je napravil v spremstvu sijajnih sotrudnikov v Rim francoski ministrski predsednik Briand. Pri posvetovanjih v Rimu so spoznali potrebo, da se zavezniki stregnejo k bolj trdnemu skupnemu delovanju. Sklenili so zato sestanek zastopnikov generalnih štabov v Chantilly in politični vojaški razgovor zaveznikov v Parizu. Italijanski zastopniki so bili v Parizu prisrčno sprejeti.

Posvetovanje v Parizu je doseglo enotnost vojaškega postopanja in ene same fronte, kakor tudi enotnost v diplomatičnem postopanju. Za skupnost na gospodarskem polju so ustanovili gospodarski posvetovalni zbor, ki se v kratkem sestane v Parizu. Vsak predlog, nanašajoč se na čas po vojni, se bo šele potem uporabil, ko ga odobré posamezne vlade in parlamenti. Posvetovali se bodo tudi o sestavi stalnega odseka, ki naj krepí gospodarsko postopanje in je napravi enotno in ovira oskrbovanje sovražnikov z živili.

S Francosko so se pogodili tako, da so kot protidraj, da je Francoska l. 1912. priznala popolno nadvlado Italije nad Tripolisom, odrekli se vsem predpravicam iz marokanskih kapitulacij in nadomestili pogodbe med Italijo in Marokom s pogodbami med Italijo in Francosko.

Z Angleži so se sporazumeli, da se bode z Italijani v Egiptu vbodoče enako ravnalo, kakor z drugimi tujci.

Sonnino pravi, da je več govornikov omenjalo, da se z italijanskimi državljani v Avstro-Ogrski kruto, trdo postopa, da so njihova posestva in podjetja konfiscirali. O takih odredbah italijanska vlada ničesar ne ve in da v tej zadevi čaka odgovor po posredovanju Združenih držav. Ker pa se te pritožbe množijo, smo hoteli dati vladi z že podpisanim odlokom možnost, da ukrene proti sovražnim interesom primerne protiodredbe.

Politični pregled.

Zahteve Nemcev.

Dunaj, 14. aprila. (Kor. urad.) Program, ki ga je dunajski nemški klub s sodelovanjem nemških „Volksratov“ za sudetske in alpske dežele izdelal pod naslovom „Zahteve Nemcev v Avstriji za novo ureditev po vojni“, ki bo o Veliki noči predložen raznim političnim korporacijam in javnosti, obsega te zahteve v štirih poglavjih. V razgovoru nemškega kluba, ki se je vršil danes zvečer, in katerega se je udeležilo tudi mnogo poslancev, je načelnik kluba, vseučiliški profesor dr. Geyer, naglašal, da ne gre morda za ustanovitev kake nove stranke, marveč da zasleduje program samo namen, pripraviti skupno delovanje vseh nemških strank in da stremi po soglasju vseh Nemcev v Avstriji. Poročevalec in posamezni govorniki so se podrobno izrazili o raznih zahtevah, pri čemer je zlasti dr. Eger (Ljubljana) pri razgovoru o načrtu jezikovnega zakona naglašal, da so tako alpski „Volksrat“, kakor tudi nemški „Volksrat“ za Češko soglašali s predloženimi osnovami.

Nemčija in Amerika.

London. „Times“ poročajo iz Washingtona, da je tam zadnja nemška nota na Združene države napravila slab vtis.

Amerikanska nota Nemčiji.

Washington, dne 18. aprila. Predsednik Wilson je dovršil noto na Nemčijo.

Fellerjev blagodišči, krepilni, bolečine
tolažeči rastlinski esenci fluid z zn.

„ELSA-FLUID“ odpravi GLAVOBOL.

12 steklenic franko 6 kron. Lekarnar
E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško).
Čez 100.000 zahvalnih pism in zdravniških
priporočil.

Kronski svet na Grškem.

A tene, 18. aprila. „Hestia“ poroča, da se bo tekom tega tedna vršil v Atenah kronski svet, ki se ga bodo poleg vlade udeležili tudi višji generali in pomembnejši voditelji grških strank v zbornici. Mislijo, da Venizelos tokrat ne bo dobil povabila.

Duma odgodena.

Petrograd, 18. aprila. S cesarskim odlokom sta bila duma in državni zbor odgodena do 29. majnika.

Dnevne vesti.

Nova splošna črnovojniška prebiranja. Dunaj, 17. aprila. (Kor. ur.) Da se omogočijo redna periodična nadomestila za armado na bojišču že sedaj tudi za poznejši čas, bodo z razglasom prihodnje dni črnovojniški zavezanci rojstvenih letnikov 1897 do 1866 vpoklicani k novemu prebiranju. K temu prebiranju bodo morali priti razen tistih, ki bodo v razglasu od te dolžnosti izrecno izvzeti, vsi v omenjenih letih rojeni črnovojniški zavezanci (avstrijski in ogrski državljani, kakor tudi tisti, ki ne morejo dokazati inozemskega državljanstva) in bosensko-hercegovinski zavezanci v evidenci rezerve, brez ozira na to, če so bili dosedaj že podvrženi prebiralni dolžnosti, oziroma če so jo izpolnili. Prebiranje se bo vršilo od 22. majnika do 29. julija 1916. Vpoklica pri tem za sposobne spoznanjih pa najbrž ne bo pričakovati pred koncem glavne žetve. Drugemu pozivu pripadajoči bodo po namenu vojaške uprave tudi tokrat zaenkrat uporabljeni samo v zaledju in v etapnih prostorih, da nadomestijo mlajše, za službo na fronti bolj sposobne elemente, kakor se je to kot znano zgodilo povečini z za sposobne spoznanimi povodom prvega prebiranja teh rojstnih letnikov.

Umivanje nog. V celovski stolni cerkvi so prevzeli knez in škof dr. Adam Hefter umivali noge sledečim starčkom: Janez Blumauer, 83 l., Martija Gärtner, 79 l., Matija Cegičnik, 79 l., Janez Gailer, 78 l., Jožef Hafner, 77 l., Anton Jäger, 76 l., Karel Gosch, 73 l., Janez Lichtenegger, 73 l., Lovrenc Kiršner, 72 l., Avgust Melhior, 72 l., Andrej Ličer, 72 l. Skupna njihova starost znaša 907 let.

Zbolel je vč. g. p. Volbert S. J. in so gg. duhovni sobratje naproseni za mento. G. profesorju Gattererju, ki je zbolel za pljučnico, gre na bolje in je izven nevarnosti.

Denarni promet. Za poštne nakaze v Švico se od 18. aprila naprej zaračuni 100 frankov za 155 kron.

Smrtna kosa. V deželni bolnišnici v Celovcu je umrla dne 17. t. m. gđc. Marija Schaller, hčerka g. župana Jožefa Schallerja v Trebinji pri Logivasi. Revico, ki je kratko časa bolehal, je zadržilo. Bila je uradnica pri deželnem vojno-zavarovalnem uradu v Celovcu. Ugleadni Schallerjevi rodbini naše iskreno sožalje!

Profesor Ivan Markošek †. V Mariboru je umrl v 44. letu svoje starosti vlč. g. Ivan Markošek, profesor veronauka na tamošnji realki. Sin revnih starišev, doma na Teharjih pri Celju, je po svoji marljivosti z odličnim uspehom dovršil študije. Kot duhovnik je bil vzoren, pobožen in delaven. Bil je vedno veder in vesel, že kot dijak znamenit pevec, poleg tega pa skromen in ponižen. Lavantinska duhovščina je z njim izgubila enega izmed najboljših duhovnikov. Kot kaplan je služil v Šmartnu v Rožni dolini in v Vitanju, kjer so ga ohranili v najboljšem spominu. Svetila mu večna luč!

Junak-frančiški P. Francišek Ambrož, vikarij na Sv. Gori, je zapustil svetogorske raz-

valine in se preselil v frančiškanski samostan v Gorico, kjer je kljub italijanskemu obstreljevanju neustrašeno opravil svoj duhovniški poklic kot tolažnik bolnikov. Dne 11. t. m. ga je zadela v njegovi celici sovražna granata in ga hudo ranila. Prepeljali so ga v divizijsko bolnišnico, pa tudi operacija mu ni mogla rešiti življenja. Umrl je za ranami 13. aprila. P. Ambrož je že tretja žrtev v vrstah slovenskih duhovnikov, ki so kot dobri pastirji ostali v največji nevarnosti pri svoji čredi in žrtvovali zanjo svoje življenje. Svetila junaku-redovniku večna luč!

Pohvaljena italijanska duhovščina. V italijanskem senatu sta pri razpravi proračuna za bogočastje senator de Cesare in minister za bogočastje Orlando izrekla pohvalo italijanski duhovščini za njeno požrtvovalno delovanje na obvezovaliških in v bolnišnicah.

Zaprišega olomuškega nadškofa. Dne 14. t. m. je bil od Njega Veličanstva zapriščen na Dunaju novi olomuški nadškof dr. Leon baron Skrbensky.

Tudi v Romuniji brezmesni dnevi. Kakor se poroča iz Bukarešte, je tudi romunska vlada prepovedala zavzivanje mesa dva dni v tednu.

Dr. WeiBkirehner, dunajski župan, bo za svoje zasluge za Dunaj imenovan za častnega občana dunajskega mesta. Tozadevni sklep je bil v zaupni seji na predlog obč. svetn. Steinerja soglasno sprejet.

Najvišje cene za razprodajo na drobno v času od 16. do 30. aprila: Volovsko meso: kg, zadnje 4 K 68 v, sprednje 4 K 24 v, kravje in bikovo: kg, zadnje 4 K 24 v, sprednje 3 K 92 v. Pljučna pečenka ni navezana na najvišje cene; telečje meso: kg, prvovrstno 4 K 80 v, druge vrste 3 K 80 v, tretje 3 K; svinjsko meso: kg, prvovrstno 5 K 80 v, druge vrste 5 K, tretje 4 K 50 v; ovčje meso: kg, prvovrstno 3 K 40 v, druge vrste 2 K 80 v, tretje 2 K 60 v. Mleko, en liter v Celovcu in Beljaku 32 v, v mestih Št. Vid, Volšperk, trgih Guštanj, Borovlje, občinah Šmartin, Št. Rupert in Št. Peter pri Celovcu 28 v, v ostali deželi 26 v. Krompir (repica) v trgovini na drobno do enega metrskega stota in sicer jedilni, z roko pobrani krompir 17 v, in neprebriani (industrijski in krmilni) 15 v, v množinah več kot en meterski stot, pa manj kot deset meterskih stotov jedilni krompir 15 v in krmilni 13 v. Jajca, kos po 14 v. Goveje maslo 3 K 80 v za kg. Sirovo maslo, sladko 6 K in kilo 5 K 20 v za kg.

Pozdravi z bojišča. Vsem bralcem „Mira“ želimo vesele velikonočne praznike in veselo alelujo koroški slovenski fantje s koroške fronte: Sadjak Franc, Lisna; Pavel Podrečnik Št. Jurski; Jaka Čebul, Šmihel; Janez Zdouc iz Strpnevasi; Luka Greiner, Globasnica; Anton Kačl z Djekš; Peter Greiner, Globasnica; Lobnik Ignac z Djekš; Janko Gregorič, Malavas, Globasnica; Anton Huber, Šmihel.

Velikonočne pozdrave. Pošiljam najiskrenejše pozdrave in želim pri popolnem zdravju Vam g. urednik, vsem koroškim domoljubom in posebno mojim tovarišem na bojišču prav veselo Velikonoč. Da, prav veselo Velikonoč vsem, ki boste ta veseli praznik obhajali doma; ne pozabite nas vojakov v molitvah, da bi Jezus po častitljivem vstajenju zaklical za sovraštvom zakljenjimi durmi celega sveta: „Mir vam bodi!“ Ne mislite, ko tako pišem, da mi je sitna vojaška suknja, ne in prav ne; rad prenašam vse v čast Bogu, v korist domovine in v slavo vladarja Franca Jožefa; resnico Vam povem, da se s časom človek vsega privadi; le tako nek poseben utis napravi na človeka praznik, kakor Velikonoč, najvselejši čas; spominjam se teh praznikov, kako je bilo veselo, nazaj prav do prvih hlač, spominjam se lanske Velikonoči, ki sem jo obhajal v vojaški suknji. Torej že druga Velikonoč v vojni, in ne bo dolgo in bomo nekateri obhajali tretji cesarjev god na bojnem polju in tretji Božič za njim. Vesel sem, zdrav, gre mi prav dobro in to vse tudi vsem drugim želim. Sicer je vse po starem kakor v najhujši vojni. Nasprotniki vlivajo že dolgo nov načrt za veliko ofenzivo in kakor zmešani letajo ministri iz Rima v Pariz, od tam v London in zopet nazaj in se zmira povprašuje, ali so še edini. Na svidenje! Jurij Gözelt.

Grabštanj. (Slovenski junak.) Pd. Mežnar, posestnik v Grabštanju, je dobil z bojišča o svojem sinu Štefanu Karničniku od njegovega stotnika poročilo, da je padel: „Dne 28. 2. ob polosmih zvečer je dobil, stoječ na straži, strel v glavo, ki mu je takoj podlegel. Trpel ni in se smrtnega strela pač ni zavedal. Po tovariših sem ga dal spraviti v U., kjer je imel 29. 2. na pokopališču junakov krščanski pogreb. Leži sam v grobu, lep križ krasi grob in tablica oznanja ime junaka, tako da bo v mirnem času mogoče obiskati njegov grob. Štefan pri nas ni bil zapuščen. Oficirji in moštvo so ga čislali in si morete pred-

stavljati bolečino, ko smo slišali o njegovi junaški smrti. Voditelj sveta mu bo milostljiv sodnik.“ Štefan Karničnik je bil prvič ranjen pri Premyslani, drugič pri Žmigrodu, na italijanskem bojišču si je zastrupil kri in sedaj je padel. Pri svetli maši zadušnici v Grabštanju je bila cerkev polna in so vsi žalovali za njim. Saj je bil eden izmed najboljših fantov v grabštanjski župniji. Svetila mu večna luč!

Marija na Zili. (Nove orglje.) Tudi pri nas je, kakor vedno in povsod pod solncem božjim: včasih žalost, včasih veselje. Zdaj smo veseli! Dobili smo nove orglje, krasno delo gospoda Anton Derniča iz Radovljice, ki je izdelal med drugimi slovite orglje na Brezjih, v Št. Vidu nad Ljubljano, na Bledu. Vse, krasno zunanje delo in čudovita harmonizacija, nam priča, da bi boljšega mojstra ne mogli izbrati. Tako ima naša, po znamenitostih in umetninah slovita cerkev, nov umetniški kras. Največ se je trudil za nove orglje naš vedno skrbni cerkveni ključar Gašpar Paher pd. Jamnik, kakor tudi žal že umrli cerkveni ključar Rudolf Ronge. Započel je delo že rajni gosp. župnik Strojnik, ki je v testamentu zapustil lep znesek za nje in s tem navdušil še druge. Gosp. mojstru Derniču, tem trem zaslužnim možem in vsem blagim dobrotnikom naša najlepša zahvala. Bog vsem povrni!

Št. Vid v Podjuni. (Požar.) Dne 11. t. m. opoldne je izbruhnil v tukajšnjem župnišču pri dimniku požar, ki je uničil vsa župnijska poslopja. Ogenj se je razširil tudi na sosedna poslopja in so pogorela poslopja pri Blantaruju in Tomažiču in dve kajži. Tudi cerkvene strehe se je oprijel ogenj, pa se je vendarle posrečilo, rešiti cerkev, pri čemer sta si stekla največ zaslug Luka Vute pd. Vrank na Veselah in tesarski mojster pd. Kerbic. Živina je vsa rešena. Nevarnost požarov postaja vedno večja, ker se ponekod čuti pomanjkanje dimnikarjev.

Pisma z bojišč.

Na bojišču, dne 4. aprila 1916.

Srčno pozdravljeni, dragi domači in vsi bralci „Mira“. Krasen dan zgodnje spomladi imamo, ko sedimo na solncu pred streškimi jarki ter se jako veselimo takega dneva. In zakaj bi se ne, ker smo se otresli strahu, namreč naših velikih nevarnosti, ko gledamo, kako hitro izginja sneg dan za dnevom in se nam ni treba več bati strašnih sneženih plazov, ki so noč in dan bobneli v dolino. K sreči ima naša kompanija dobro pozicijo preko precej obraščene hriba, vendar je zadela usoda nekaj fantov, ki so se neko noč izgubili na patrolji ter postali žrtev visoko nakopičenega snega in deževne temne noči v visokih planinah; ti še danes počivajo pod mrzlim snegom in jih ni mogoče izkopati.

Bliža se zopet veseli čas, velikonočni prazniki. Mi jih bomo že drugič obhajali na bojišču; prve smo obhajali daleč tam na mrzlem severu, druge pa tukaj na jugu.

Junaško se še borimo pred sovragom, ali v duhu smo vedno le doma pri svojih dragih, pogosto se pa priporočamo tudi Materi božji, ker ona nam more pomagati, kar so že tudi mnogi v verskem oziru mrzli vojaki izprevideli, ali žal da ne vsi, in hudobnih ljudi tudi vojska ne bo poboljšala.

Ponosni smo pa tudi, ker z božjo pomočjo povsod le zmagujemo, in to tudi smemo biti, pogledajte na bojišča, katera li hočete! Na to smete biti ponosni tudi vi, ki ste doma, v miru, v ljubi nam domovini. Ali tudi vi imate vojsko, posebno pa naše mladenke. Tudi ve imate sovražnika med vami, in srčno nas veselijo, ko slišimo, da se tudi slovensko dekle v domovini junaško bojuje in se ne da tako lahko premagati. Toda žalibog ne vse, mnogo jih je, ki delajo sramoto same sebi in svojcem. Zato se pa tudi marsikateremu mlademu branitelju naše ljube domovine polije grenka solza po licu ter zdrči globoko v solzno dolino.

Vso tužnost pa pozabimo, kadar nam naš g. stotnik pripomore do vinca, ki ga nam konjički pridno nosijo na planinco; tedaj pa katero veselo zapojemo, da kar zveni med skalovjem. To pa sovražnika zelo jezi, da kar neprenehoma strelja na nas; kadar pa naši topovi začnejo muziko, se pa tako veselijo, da mu kar same noge po zraku plešejo in se glave po pečinah dol podijo; zraven pozabijo še polento mešati, da se jim vsa prismodi. Nazadnje se še ta rujava druhal, vsa gladna, k nam pripodi, ali mi jim radi postrežemo, in sprožimo na nje par strelov, pa jo tako podedijo nazaj, da jim preide vsa želja in hrepenenje po Avstriji. Včasih se pa menda zmotijo, da kar sami napredujejo, namreč s hrbtnom proti nam. — Želimo vsem prav vesele velikonočne praznike, pa spomnite se tudi na nas!

Jurij Nachbar iz Podjune.

Valentin Orasche iz Rožne doline.

Bojišče, 14. 2. 1916.

Veleč. gospod urednik!

Posiljam vsem cenjenim „Mirovim“ bralkam in bralcem prisrčne pozdrave z visokih planin. Nas je tukaj več Slovencev, ki stojimo na braniku za našo ljubo domovino, ne pustivši sovražniku niti pedi naše zemlje, temveč stojimo deloma na laških tleh. — Pred kratkim smo dobili darila — knjižice „Krščanski vojak“. Z nepopisnim veseljem jo je prejel vsak, kdor je še ni imel, kar trgali so se zanje. Slovenskih molitvenikov nam je zelo potrebna, ker že trideset let pogrešamo službo božjo in tudi slovenskega berila.

Pozdravljeni! Vaš Jože Gabriel.

Kali boleznin na sluznici goltanca uničimo po izplaknitvi s Fellerjevimi rastlinskimi esenčnimi fluidom z zn. „Elsa-fluid“. 12 steklenic franco za 6 kron pošlje lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elsatrg št. 67 (Hrvaško). Daleč preko stotisoč zahvalnih pisem. Naj bi bilo vedno v vsaki hiši. (vs)

Izpred sodišča.

Zavoljo navijanja cen.

V petek, dne 14. aprila, se je vršila pred celovškimi okrajnim sodiščem obravnava zoper celovškega občinskega svetnika in tovarnarja Pavla Hatheyerja in agenta Frica Fella zavoljo prestopka navijanja cen. Kot sodnik je fungiral g. deželosodni svetnik dr. Emil Wudich, obtožbo je zastopal c. kr. državni pravdnik dr. Kotschevar von Kondenheim, zagovornik je bil dr. Walther. Pavel Hatheyer in Fric Fell sta obtožena navijanja cen pri svinjski masti in Hatheyer razentega še gledé fižola in riža. Zadeva je sledeča: Hatheyer ima obrtni list za izdelovanje margarina, mila in masti kakor tudi za trgovino z mešanim blagom izvzemši kolonialno, materialno in specerijsko blago, h katerim glasom odloka c. kr. trgovinskega ministarstva z dne 4. avgusta 1899 spadajo tudi riž, mast in fižol. Hatheyer je, kakor izpove, nakupil v oskrbo mesta Celovec svinjsko mast pri tvrđki Karl Berecz v Pečuhu na Ogrskem. Glasom fakture z dne 29. septembra 1915 je vseboval vagon 9216 netokilogramov svinjske masti in je bila ista v Pečuhu zaračunjena za enotno ceno 565 kron in je torej stala mast vnaprej plačljivih 52.073 K 2 v. Po Hatheyerjevi kalkulaciji na drugi strani fakture je stala mast vračunši vožnjo, vozno pristojbino, spravljanje in izgubo obresti 52.667 K 2 v, torej kilogram iz skladišča tukaj 5 K 71 v. Pri zapisovanju zaloge 6. in 7. oktobra 1915 je pa naznanil samo 400 kg svinjske masti, čeravno je bilo znano, da je pred kratkim prej dobil cel vagon; povprašan je povedal, da jo je že prodal agentu Fricu Felli in bi jo torej ta bil moral naznaniti. Ne glede na to, da je bilo to mnenje napačno, je cela zadeva prišla na dan.

Dobil je 41 sodov masti; 35 sodov je prodal po enotni ceni 630 K, torej za znesek 50.781 K 15 v. Felli, tri sode trgovcu Emilu Spitrji po enotni ceni 620 K za vsoto 4290 K 40 v; ostale tri sode je Hatheyer sam ohranil; prodal je to mast svojim uslužbencem po 5 K 80 v. Nakupna cena znaša 52.667 K 2 v, prodajna cena pa 57.820 K 75 v in je torej imel Hatheyer pri tej kupčiji dobička 5153 K 73 v, kojega da je po njegovem zagovoru vsega daroval v dobrodelne namene, o čemur je pa znano le glede 1500 K. Fell pa masti od Hatheyerja ni prevzel kot agent, ampak kot samostojen podjetnik, kakor je moral sam priznati; kupil je 7. oktobra in prodal nato že po nekaj dneh po enotni ceni 690 K in sicer 27 sodov etapnemu oskrbovalnemu skladišču v Celovcu za 42.773 K 10 v, tri sode trgovcu Francu Waldnerju za 4916 K 25 v in po en sod trgovcem Valentinu Trostu, Bogomiru Raderju, Janezu Zwanzigleitnerju in Karlu Schurzu za skupni znesek 6387 K 30 v. Zaslužil je tako čistega dobička 3358 K 50 v.

Hatheyerju je bilo iz seje občinskega sveta dne 14. septembra 1915 znano, da bi mestna občina takoj kupila mast, pa te masti ni ponudil mestu, ampak trgovskemu prijatelju Felli, ker

blago še ni doseglo dnevne cene in je bilo iz konjunktore dobiti še dobiček. Obtoženca se zagovarjata, da svojega postopanja nista smatrala za navijanje cen, ker sta imela dobiček, ki ni preseгал deset odstotkov. Preračun izkaže, da je imel Hatheyer kakih 97, Fell pa kakih 69 odstotkov dobička, toda v Hatheyerjevo trgovino po njegovem obrtnem listu ne spada kupčevanje s svinjsko mastjo, Fell pa sploh ni imel nobene režije.

Hatheyer je kupčeval tudi s fižolom. Že v jeseni 1914 je na celovškem trgu fižol skoro popolnoma izginil in se je govorilo, da ga je Hatheyer kupil. Pri preiskavi zavoljo kupčevanja s fižolom se je dognalo, da je Hatheyer kupčeval tudi s fižolom in rižem; tako je prodal tvrđki Ernest Westfried na Dunaju 20.000 kg rdečega in zelenega fižola po enotni ceni 56 v, c. in kr. vojaškemu oskrbovalnemu skladišču v Celovcu 21.000 kg fižola po enotni ceni 66 v in trgovcu Spitra manjšo množino. Hatheyer je nakupil deloma sam od celovških kupčevalcev s poljskimi pridelki, deloma po svojem bratu v celem okraju med Celovcem in Dobrovlasjo kake štiri vagonne fižola in sicer po različnih cenah od 32 v navzgor do nad 50 v v nekaterih slučajih. Pravi, da teh nakupov ni zapisoval, kar pa pričanja ovržejo. Seveda je pri tem nakupovanju cena sama od sebe rasla, pa od 32 prič je le ena dobila po 50 v za kg, vsi drugi so dobili po večini precej pod zneskom 45 v. Prodajna cena pa se je gibala med 56 in 66 v za kg. Od Rudolfa Tauerrja v Dobrovlasi je kupil 1446 kg za 707 K 24 v, med temi 90 kg belega fižola po 50 v, kar je par dni pozneje prodal Spitrji za enotno ceno po 60 v. Skupna nakupna cena znaša 18.450 K, prodajna cena pa 24.400 K; čisti dobiček znaša rorej okroglo 30 odstotkov.

P. Hatheyer je meseca sušca 1915 kupil tudi od celjskega trgovca Franca Zanggerja 100 vreč riža za enotno ceno po 108 K. To blago je prodal za 10 do 10,5 odstotki dobička. Hatheyer se je zagovarjal, da za fižol ni tako visoke cene zahteval pri prodaji, ampak so mu bile cene 56, 60 in 66 v ponudene. Trgovec Spitra, zastopnik erarja Rudolf vitez pl. Hirtl in tvrđka Westfried pa izpovejo, da je Hatheyer cene nastvil. Sodnik je spoznal obtoženca kot kriva in obsodil Pavla Hatheyerja v dvamesečen zapor in denarno globo 2000 K, v slučaju neizterljivosti v nadaljni zapor 20 dni in Frica Fella v šestdnevni zapor in denarno globo 1500 K oziroma v slučaju neizterljivosti v nadaljnih 15 dni zapora. Od obtožbe navijanja cen v trgovini z rižem je bil Hatheyer oproščen. Zagovornik je prijavil ničnostno pritožbo.

Listnica uredništva.

F. S. Črtica „Veliki petek“ je došla prepozno, ker je bil drug podlistek že stavljen. Preložiti ga pa ne gre, ker manjka tiskarskih moči, kar je razvidno iz pičnosti lista. — **J. F.** Pride na vrsto.

Izjava.

Prosim vse radi moje zadnje črtice „Cvetna nedelja“ prizadete osebe tem potom odpuščenja.

Radimirov — Fr. S., Prevalje.

Kupiti želim

srednje veliko kmetsko posestvo, da bi obdeloval. **Vinko Hafner**, Žabnica št. 59, pošta Škofja Loka, Kranjsko.

Schelli Pichler Celovec

Wienergasse 5

priporoča svojo veliko izbiro moških klobukov

v vseh kakovostih in barvah po nizkih cenah.

Dobra in realna postržba.

Poprave točno in po cent.

Tržne cene v Celovcu

dne 13. aprila 1916 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg		80 litrov (biren)	
	od	do	K	v
Repica (krompir)	17	—	—	—
Deteljno seme	—	—	—	—
Seno, sladko	13	60	15	—
" kislo	13	—	13	60
Slama	9	—	10	—
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—
Repa, ena vreča	—	—	—	—
Mleko, 1 liter	—	32	—	—
Smetana, 1 "	—	—	—	—
Maslo (goveje) . . . . . 1 kg	—	—	—	—
Svinjska mast . . . . . 1 "	—	—	—	—
Jajca, 1 par	—	—	—	28
Piščeta, 1 "	—	—	—	—
Race	—	—	—	—
Kopuni, 1 par	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ³ .	5	50	—	—
30 " " mehka, 1 " .	5	—	—	—

Ž i v i n a	100 kilogramov				Prišlo	Prodalo
	Požrez		žive vage zaklana			
	od	do	od	do		
	v k r o n a h					
Konji	—	—	—	—	—	—
Biki	—	—	—	—	—	—
Voli, pitani	1450	—	260	—	4	4
" za vožnjo	—	—	—	—	—	—
Junci	—	—	—	—	—	—
Krave	840	1400	210	226	34	22
Telice	800	—	—	—	1	1
Svinje, pitane	—	—	—	—	—	—
Praseta, plemena	50	100	400	—	38	38
Ovce	—	—	—	—	—	—

Vabilo.

Veliko slavnostno predstvo

na korist Rdečega križa

priredijo

otroci „Narodne šole“ in Marijina družba

v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovu

na drugo nedeljo po Veliki noči

dne 7. maja 1916

po blagoslovu ob 1/2 3. uri popoldne.

S p o r e d :

1. Petje: „Oj z Bogom ti planinski svet!“ Jak. Aljaž.
2. Slavnostni govor, govori učenec Janez Vajdlj.
3. Prizorek iz učilnice, predstavljajo otroci 1. razreda.
4. Petje: Venček narodnih pesmi, zbral dr. Fr. Kimovec.
5. Sv. Elizabeta, igra v petih dejanjih.
6. Petje: Narodne pesmi.
7. Šaloigra: „V gospodinjki šoli“.
8. Petje: „Planinarica“, Fr. Ferjančič.
9. Cesarska pesem.

Vstopnina: Sedeži 1 krono, stojišča 50 v. Ker je čisti donesek slavnosti namenjen Rdečemu križu, se preplačila hvaležno sprejemajo.

K obilni udeležbi vabi vse Slovence in Slovenke vodstvo „Narodne šole“.

Izvoz desk.

Wilhelm Liebstein, Plzno (Češko), kupuje za vojaško dobavo vse vrste desk in podbojev ter sprejema ponudbe od pošiljatlvene postaje.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

Pavličeva
ulica.
št. 7.

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in
praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.

Pavličeva
ulica.
št. 7.